

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת אמור תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ומתרגמות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרוקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת אמור תשפ"ה – התכנית של ה' יתברך ומדוע יש עונשים?

ספירות: 'אני אמלוד! אני אמלוד!' כל אחת רצתה למלוד. משכו שפע בלי זכות – ונשברו הכלים, נשברו. משם נוצר הרע. זאת אומרת שלמשוך שפע בלי כלים, בלי גבול, בלי הלכה שתגביל ותוליד – זה חורבן, משם הרע מקבל את הכח. ולכן בעולם התיקון יש שלשה קוים, לא קו אחד, ויש שיתוף פעולה בין הספירות, בין הפרצופים, בין הקוים. והכל צריך להיות מתוקן, מסודר, בדיוק.

אומר ה'תנא דב' אליהו' שה' יתברך תשע מאות שבעים וארבעה דורות לפני שברא את העולם ישב וחקר את התורה, הוא ברא את התורה, חקר אותה ובדק אותה, במלים שלנו – וראה שאם הוא מזיז משהו זה מחריב את הכל!

אז רבותי, לא להתלונן, לא להתמרמר, לא להתמרד. אבא שבשמים שברא אותנו, אנחנו שייכים לו יתברך. והוא יודע מה טוב ומה צריך ומה לא צריך ומה אסור. ובדברים החמורים יש ארבע מיתות בית דין: סקילה, שריפה, הרג וחנק. לכאורה לא היה צריך את כל זה.

לכאורה למה שלא יהיו לנו חיים נצחיים ונהנה? ככה שואלים האנשים שלא מבינים, שלא למדו. טוב, זה מה שהיה, אבל בדיוק, בעולם התהו כשכל ספירה אמרה 'אני אמלוד'. אני המלך, ואני אעשה מה שאני רוצה. ואני אמשוך שפע כמה שאני רוצה. וה' נתן להם. והם עברו את הגבול שלהם, ונשברו, וניצוצות שלהם נעשקו, נפלו בקליפות.

בשביל זה ה' יתברך ברא את אדם הראשון – להעלות את הניצוצות שעדיין לא הועלו. ואדם הראשון עשה מה שעשה – אז ה' יתברך ברא את עם ישראל, שמתקן את כל מה שצריך לתקן. ואנחנו במלאכה הזו. עוד לא סיימנו. והמלחמה קשה, לתקן את הכל, וואי וואי וואי, מחשבה דיבור מעשה, להעלות את כל הניצוצות.

ולכן היות שאנחנו לא בודדים, יהודי הוא לא בן אדם בודד, הוא לא בן אדם רגיל, הוא שייך למנין, הוא שייך לכלל עם ישראל ויש ערבות הדדית – אם אחד חוטא כולם אחראים על זה. זה גם כתוב ב'שער הגלגולים' למהר"י הקדוש זי"ע, כן? שאם אתה שייך לאותו

ערב טוב, שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת אמור תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח! אתם יודעים שאנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

כמובן, מה שבלט לי פה הם שני נושאים – האחד, הענין של הקדושה של הכהן ושל הכהן גדול, הדרישות המיוחדות, איך ה' יתברך, ישתבח שמו, בונה את ההיררכיה בעניני הקדושה. לא כולם שוים, לא כולם אותו דבר, לא, למרות שקרח אולי היה רוצה שכולם יהיו אותו דבר, אבל לא כולם אותו דבר. כל אחד יש לו את התפקיד שלו. ומי שיותר בקדושה – יש לו יותר אחריות ויש ממנו יותר דרישות.

וכהן גדול – צריך לעשות את העבודה שלו, יש דרישות מיוחדות ממנו לגבי עם מי מותר לו להתחתן, יש לו דיני אבלות מיוחדים, שמן המשחה עליו, צריך להזהר. וכתוב שאין לה' יתברך אלא כהן גדול ביום הכפורים בקודש הקדשים. למה? שם הוא מכפר על עם ישראל. זה גורם ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. ברוך ה' אלקי ישראל שיש תשובה ויש כפרה ויש חרטה ושה' סולח, פלא פלאים.

אבל ה' יתברך דורש הרבה מאד דרישות, כל ההלכות, פלאי פלאים של הלכות, כל הדיוקים. עם ישראל, "ממלכת כהנים וגוי קדוש", לא יכולים להרגיש בנוח ולעשות מה שהם רוצים. לא. ואם הם חושבים שהם יכולים לעשות מה שהם רוצים שלא על פי התורה – ה' יתברך מעניש.

יש שלשה קוים: קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי. שלשה קוים. קו ימין – 'חסד', אהבה. קו שמאל – 'דין', צמצום. קו אמצעי – רחמים, וגם מדת האמת, 'תפארת'. יעקב אבינו הקו האמצעי. אברהם אבינו קו ימין. ויצחק אבינו קו שמאל.

מי שמבטל אחד מהקוים מחריב את העולם. לכן לפני עולם התיקון היה עולם התהו. בעולם התהו יצאו עשר נקודות אחת תחת השניה, וכל אחת אמרה: 'אני אמלוד, אני אמלוד'. נקודה זו בחינת ספירה, עשר

אבר של נשמת אדם הראשון – שמה יש עוד יותר ערבות הדדית, אין מנוחה עד שכל הניצוצות של אותו האבר מתוקנים. אתה צריך גם לתקן וגם לדאוג שאחרים יתקנו.

ככה זה, אי אפשר לברוח מהתיקון – או על ידי תורה, מצוות ומעשים טובים, או על ידי יסורים שגורמים בסוף לזה שנחזור בתשובה ונקיים את התורה. זה הסיפור, ואין משהו אחר.

לכן אי אפשר לבטל את הענשים. לא שאנחנו אוהבים ענשים, אנחנו בני אדם, בטח שמפחדים ולא רוצים ענשים. אבל ככה ה' עשה לטובתנו, כדי שנהיה מתוקנים באמת, ונחיה אחר כך חיי נצח – כי לא תהיה שבירת הכלים, כי לא ימשך שפע בלי זכות, רק בזכות. כל אחד כמה שהוא טרח בערב שבת, זה מה שהוא יקבל בעולם הבא.

ולכן יש את הדרישות עכשיו, לתקן הכל. זה הסוד של ההלכה. צריך לשמוח, ההלכה היא ברכה. בלי ההלכה אין תיקון. לכן צריך ללמוד את ההלכה, כדי חלילה לא להכשל.

אז זה הענין של כל ההלכות החמורות שהוא מביא בפרשה בענין בית המקדש, של הכהן הגדול ושל שאר הכהנים. גם מבחינת הסוד יש הבדל בין הכהן הגדול לבין הכהנים, בענין שורש נשמתו, שהוא גבוה יותר ולכן יש ממנו יותר דרישות.

וזה, תדעו, כלל, והוא לא משתנה: ככל שבן אדם צדיק יותר – הוא צריך להקפיד יותר, לא פחות, אין לו הנחות, ההפך הגמור. משה רבינו, גדול החכמים וגדול הנביאים והוא הוריד לנו את התורה – הקפידו אתו כחוט השערה. הוא לא אמר 'אה, אני משה רבינו. מותר לי לעשות מה שאני רוצה' מה פתאום? הפוך. אין דבר כזה. ה' יעזור, מה אנו מה חיינו, כן? בן אדם בקושי מצליח לתפקד. אבל אלה הדרישות, וזה מה שצריך לעשות.

אז אנחנו מדברים פה על הנושא השני, שמשך את תשומת לבי כמובן – ענין המקלל, אותו יהודי שקילל, ה' ישמור, ולא ידעו מה העונש עד שמשמים ה' אמר מה העונש: סקילה. האנשים המודרניים לא מבינים, או לא רוצים לפעמים להבין, או לא למדו, 'וואו, עונש כזה? בגלל שהוא קילל!'

היום כל אחד מרשה לעצמו לקלל, לדבר, להכפיש, להלבין פני חברו ברבים. יש אינטרנט, כל אחד יכול להגיד מה שהוא רוצה, לכתוב מה שהוא רוצה. אולי מפחדים מהחוק, אולי. מה עם לפחד מה' יתברך? הוא מעל לחוק, הוא מעל הכל. לא משנה מה, הוא יתברך יודע את האמת. וגם בית דין של מעלה יודע את האמת. אי אפשר לברוח מבית דין של מעלה. גם כשאדם חי הוא לא יכול לברוח, וגם אחרי מאה ועשרים הוא לא יכול לברוח. אז כדאי לשמור על הפה. "שֹׁמֵר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שֹׁמֵר מִצְוֹת נַפְשׁוֹ".

כמובן, יש את ההלכה המדויקת מתי בן אדם מתחייב אם הוא עובר על מה שעבר המקלל. חוץ מזה שכמובן זה לשמור על כבוד ה' יתברך, אוי ואבוי מי שמבזה את ה' יתברך, אוי ואבוי. לפעמים יש אנשים עם בעיות נפשיות שיש להם דברים כאלה שפגשתי ביעוץ הרוחני, אבל זו מחלה. לא על זה מדובר, לא על כשיש לאדם מחשבות טורדניות או משהו, שזה צריך טיפול. מדובר

על בן אדם שהוא בריא, והוא בכל זאת עושה מה שעשה המקלל, שזה דבר חמור מאד.

ולמה העונש כזה חמור? כי אסור שירד הרף, תבינו את זה. אסור שהרף של עם ישראל ירד – לא המוסרי, לא ההלכתי, לא המעשי, לא האמוני, לא הרף של האמונה ולא של הדבקות ולא של המלחמה ביצר. אסור שזה ירד! זה רק צריך לעלות כל הזמן, צדיקים "ילכו מחיל לחיל". אז יש אחד שהוא מקלל? ועוד זה היה בזמן המדבר, זה זמן של גילוי פנים, שה' יתברך מנהיג בו את עם ישראל באופן גלוי – והוא העיז פנים? אז זהו.

אז אפשר להתעמק, מה תורם לקדוש ברוך הוא שיהודים נניח מקבלים עונש של ארבע מיתות בית דין? מה יוצא מזה? מה טוב בזה? קודם כל, כתוב במסכת סנהדרין בגמרא שיהודי שבית דין קבע שהוא צריך לקבל אחת מארבע מיתות בית דין – על ידי המיתה הזאת התכפר לו.

שתים: בטח ראיתם בתורה כל פעם "וּבְעֶרְתָּ הָרֶעַךְ מִקִּרְבְּךָ", שזו דרישה קשה. למה? למה ה' יתברך דורש דבר כזה? כדי שהרף לא ירד.

אתם צריכים להבין שיש לה' יתברך תכנית. התכנית: הוא רוצה להיטיב לנבראיו. כדי להיטיב לנבראיו יש טוב ויש רע, וצריך לבחור בטוב ולברוח מהרע. ועם ישראל זה בכלל, כמו שאמרתי, זה גוף אחד, זו נשמה אחת, לכן מקפידים על כולנו. לכן אסור שירד הרף. אם אחד חוטא, זה מוריד את הרף.

לכן לא ממהרים לגייר גרים עד שלא בודקים אותם. אולי הם סתם רוצים להתגייר מכל מיני סיבות ואחר כך הם לא יעמדו בדרישות של ההלכה, ואז זה מוריד את הרף, זה פוגע בעם ישראל. נכון? "קשים גרים לישראל כספחת". זה מדבר על גרים לא מתוקנים. "ואהבתם את הגר", צריך לאהוב את הגר. מדברים על גרים שהם לא לשם שמים, כמו שהיה אז עם הערב רב לדוגמה, שמשה רבינו קרב אותם.

אז לכן אסור להוריד את הרף. ולכן אם יהודי עובר עבירות חמורות ולא מתקן, או שכבר התחייב מיתה בידי שמים או התחייב מיתה על ידי סנהדרין בזמן בית המקדש – בזה שהוא מסתלק מהעולם, חוץ מזה שזה מכפר לו, הוא משאיר פה את העולם נקי יותר – כדי שהרף לא ירד, שאחרים לא ידבקו בו ויעשו שטויות כמוהו, ושיראו שיש דין ויש דיין.

אם אין דין ואין דיין, בגלל שיש לנו יצר הרע כל אחד יכול לעשות ככל העולה על רוחו. הנה דוגמה, מה שהיה בסדום ועמורה, שהם התדרדרו והתדרדרו לדרגות כאלה של רשעות שכל המושגים שלהם, כל הערכים שלהם היו הפך הטוב: מי שעשה טוב, היה צריך להרוג אותו, מי שעשה רע? 'הוא משלנו'. כל הדברים הכי נוראים. וזה הביא בסוף לשבירת הכלים.

מה זה העונש של מות? זו שבירת הכלים. האור מסתלק, הנרנח"י מסתלק במיתה, והגוף חוזר לאדמה, מתפורר. זו מין שבירת הכלים. אז ככה ה' יתברך העניש את סדום ועמורה, כי עברו את הגבול והורידו את הרף, אפילו שהם לא יהודים אבל הם כבר עברו את כל הגבולות. וגם מי שאינו יהודי, יש לו שבע מצוות בני נח, ויש גם מצפון מה שנקרא, ויחסים בין אדם לחברו ומוסר ואיזה רגש, איזה משהו. שמה כבר הכל היה מקולקל, מקולקל לגמרי.

ה' יעיר את עינינו ויציל את כולנו משעות הרעות, שנהיה כולנו צדיקים ונעשה לו נחת רוח, ובא לציון גואל במהרה ברחמים!

השבוע בעזרת ה' יש את ההילולא של רבי שמעון, זכותו יגן עלינו ועל כל עמו ישראל. מאד חשוב ללמוד כל יום קצת זוהר, קצת תיקוני זוהר – לגרוס, לא צריך להבין, אף אחד לא באמת מבין, אבל קצת מבינים, לגרוס. זה מקדש. זה מטהר. אין כרבי שמעון. כל פנימיות התורה זה מרבי שמעון. והיום הזה גם יום מסוגל לעשות תשובה.

הוא אמר שהוא יכול לפטור את העולם ממדת הדין. אבל אנחנו רואים שאסור לפטור את העולם ממדת הדין... לכן הוא גם לא פטר את העולם ממדת הדין, כי אם אין מדת הדין – העולם יחרב על ידי הרשעים עוד פעם, כמו שהיה במבול, כמו שהיה בסדום ועמורה, כמו שהיה בעולם התהו, כמו שהסברנו. לכן יש דין, יש דיין, וצריך לשמור.

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו יתברך!

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום, גם בחו"ל, ובכל ענין, לזכות את הרבים למען שמו באהבה! שכולנו נתחזק, ונראה פני משיח בקרוב!

לחיים! לחיים! לחיים! וכל טוב סלה.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

ה' יתברך לא ברא את העולם כדי שישאר מקולקל, לא, הוא לא מעוניין בעולם מקולקל. הוא רוצה שיהיה עולם מתוקן, לתקן עולם במלכות שדי"י. ולכן הוא מקפיד. והיות שיש יצר הרע פרטי וכללי שכל הזמן לוחש לאדם לעשות דברים רעים – האדם בסכנה, הוא יכול להכשל. אם הוא נכשל, תמיד צריך לעשות תשובה – אבל יש לפעמים עבירות שהוא חייב עליהן מיתה, מה לעשות, אם היו שני עדים והתריעו בו והוא מצפצף. גם היום שאין בית מקדש ואין סנהדרין והכל לא על פי התורה דוקא, לפעמים כשבן אדם עובר איזו עבירה – יש מדינות שיש להם עונש מות, לא מוכנים שאחד כזה יחיה אתם.

כשלא יהיה יצר הרע בגאולה השלמה אז יהיו חיים לנצח, הכל יהיה טוב. אבל עד אז – אי אפשר להתעלם מהרע. זו הסיבה העמוקה למה יש מיתות בית דין, למה המקלל הזה קיבל את העונש הזה, למה יש את הדרישות מהכהן גדול יותר מאשר כהן הדיוט, וכל הענינים וכל ההלכות בכלל.

ה' יתן לנו כח ומח, ולב מבין, שנעבוד אותו בלבב שלם ונעשה לו נחת רוח, ולא נגיע אף פעם לקצה קצהו של דברים חמורים, חס ושלום! וצריך ללכת בדיוק לפי התורה ובדיוק לפי ההלכה, כי ההלכה היא האמת. בבית דין של מעלה בודקים את האדם לא לפי החוק ולא לפי איזו דעת קהל – אלא לפי ההלכה. יש בית דין. מבינים?

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיך-סופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו! אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איך-סופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינו! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינו, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו! יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם!

רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – מתבונן על המצב וכותב

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ט"ז אייר תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

- א. כשאתה עייף – זה הזמן לנשום עמוק, לשתות כוס תה ולהתעורר שוב כארי לעבודתו ית'.
 - ב. אל תעסוק בעצמך כל היום. חשוב על זולתך, ובעיקר על בוראך ית' ועל הדרך שבה תוכל לעשות לו נחת רוח.
 - ג. האמת תנצח, בס"ד – ירצו או לא.
 - ד. אל תתן ליצר הרע לשרות עליך אף לא לאלפית השניה! אל תתוכח עמו, אלא כך בפשטות – גרש אותו ממך בתקיפות ומיד.
 - ה. כאשר האנשים סביבך עסוקים בשטויות – אתה עסוק בדבקות בה' ובעבודתו ית'!
 - ו. "לְחַי וְעַצְם יָדִי! לְחַי וְעַצְם! לְחַי! כח! כח! כח!...."
 - ז. היה קשוב להשגחתו ית', כדי לדעת כיצד לשרתו באמת.
 - ח. אם תקטין קצת את ה'אני' שלך, יהיה מקום לשכינה לשרות עליך בס"ד.
 - ט. הקפדן מקפיד על האחרים וגם על עצמו. עליו להרגע, ולהקפיד רק על עצמו.
 - י. לא כל אחד מתאים לכל תפקיד. לא כל האנשים הם אותו הדבר. צריך לדעת להתאים את האור לכלי, בס"ד.
 - יא. במקום לכעוס, חייך. וכך תמתיק את הדינים.
 - יב. אחד כעס על אשתו – התאפק ושתק ובער בתוכו. כאשר חש שהוא מסוגל ביקש מאשתו כוס מים, אחריה שתה עוד אחת, ונרגע. אז היה יכול לדבר עמה בנחת ולפתור את הבעיה. במקום לכעוס ולהקריב קרבן ליצר הרע – הוא התגבר והקריב כביכול קרבן לה' ית'!
 - יג. אדם שלומד תורה עם השכל – מפתח את השכל. אדם שלומד תורה עם הלב – מפתח את הלב ואת השכל ומזדכך לכלי ראוי להשראת השכינה.
 - יד. עכשיו זו כבר אינה 'ירידת הדורות', אלא 'נפילת הדורות'. "בְּעֵתָהּ אֶחְיֶשְׁנָה", גם היצר הרע הפרטי והכללי מחישים את עצמם בכל הכח, ר"ל.
 - טו. תחילתם של הקלקול ושל הנפילה הן כשאדם אינו שומר על הקדושה, ר"ל.
 - טז. משיח בן יוסף, המשיח הראשון, בא לתקן את הברית, כי זו תחילת התיקון וזהו עיקרו.
 - יז. אדם! אינך הפקר! אם באים להפיל אותך – ברח! ברח! ברח!
 - יח. ככל שאדם מתקלקל יותר, כך התורה זרה לו יותר ודעותיו של היצר הרע הפרטי והכללי הופכות להיות דעותיו שלו עצמו.
 - יט. אם האדם אינו ירא שמים אמת, אי אפשר לסמוך עליו.
 - כ. רבי שמעון ורבי אלעזר בנו זכו כי ברחו למערה, ושם עסקו בתורה לשמה.
 - כא. ישנם צדיקים נסתרים, וישנם צדיקים מוסתרים.
 - כב. החכמה העליונה האלקית אינה יכולה לשרות באדם פגום.
 - כג. על הצדיק שורה אור אלקי עליון – ואור זה שומר עליו ועל העולם! אסור לצערו ובכך לגרום להסתלקות אור זה מעליו.
 - כד. אל תמהרו להתגרש! לעתים חיי גרושים עלולים להיות מרים כלענה.
 - כה. חייבים לעבוד על הסבלנות ועל הסובלנות. אלה הם הכרח ופיקוח נפש כללי של ממש! המפתח לכך: להפוך 'אני' ל'אין'.
- לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית'.**
- לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!**
- לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!**